

Lovtidende A

2020

Udgivet den 23. december 2020

21. december 2020.

Nr. 2134.

Bekendtgørelse om CO₂-kvoter m.v.¹⁾

I medfør af § 3, stk. 1, § 4, stk. 2, § 5, stk. 3, § 19, stk. 3, § 22, stk. 4, § 24, § 25, § 26, § 27, stk. 2, § 31, stk. 7, § 32, stk. 2, og § 35, stk. 1-2 og 4-5, i lov om CO₂-kvoter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1605 af 14. december 2016, som ændret ved lov nr. 2066 af 21. december 2020, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde, pligtsubjekter, definitioner m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse gennemfører kvotedirektivet, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Ved kvotedirektivet forstås Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF med senere ændringer, inklusive dertil hørende bilag, dog således at de følgende artikler ikke finder direkte anvendelse i dansk ret, men er implementeret ved lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse:

- 1) Artikel 3, litra a-c, e og f, om definitioner.
- 2) Artikel 5 om ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse.
- 3) Artikel 6, stk. 2, om vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen.
- 4) Artikel 7 om ændringer vedrørende anlæg.

Stk. 3. Kvotedirektivet er medtaget som bilag 1 til denne bekendtgørelse.

Stk. 4. Overalt i kvotedirektivet, bortset fra artikel 10 a, stk. 1, 2. pkt., hvor der er anført »anlæg«, »anlægget«, »anlæggene«, »anlæggets« i lignende bøjningsformer og uanset store og små begyndelsesbogstaver, skal det forstås som »produktionsenhed«, »produktionsenheden«, »produktionsenhederne«, »produktionsenhedens« i lignende bøjningsformer og uanset store og små begyndelsesbogstaver, jf. § 2, nr. 6, i lov om CO₂-kvoter.

§ 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse for produktionsenheder som defineret i § 2, nr. 6, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse for driftsledere og luftfartsoperatører som defineret i § 2, nr. 1 og 5, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse for personer, der er nævnt i § 6 i denne bekendtgørelse, samt for verifikator som defineret i artikel 3, nr. 3, i AV-forordningen.

Stk. 4. En produktionsenhed, der har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller kommunalt affald, er ikke omfattet af denne bekendtgørelse.

§ 3. Bekendtgørelsen gælder for drivhusgasser som defineret i § 2, nr. 2, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på kvoter, herunder luftfartskvoter, som defineret i § 2, nr. 3 og 4, i lov om CO₂-kvoter.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 275, side 32, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/410/EU af 14. marts 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 76, side 3. Bekendtgørelsen indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 2013/389/EU af 2. maj 2013, om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011, EU-Tidende 2013, nr. L 122, side 1, Kommissionens forordning 2019/1122/EU af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår driften af EU-registret, EU-Tidende 2019, nr. L 177, side 3, Kommissionens gennemførelsesforordning 2018/2066/EU af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning 2012/601/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 334, side 1, Kommissionens forordning 2018/2067/EU af 19. december 2018 om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2018, nr. L 334, side 94, Kommissionens delegerede forordning 2019/331/EU af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 59, side 8, og Kommissionens gennemførelsesforordning 2019/1842/EU af 31. oktober 2019 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår yderligere regler for justeringer af gratistildelingen af emissionskvoter som følge af ændringer i aktivitetsniveauet, EU-Tidende 2019, nr. L 282, side 20. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 4. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) ALC-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår yderligere regler for justeringer af gratisfordelingen af emissionskvoter som følge af ændringer i aktivitetsniveauet.
- 2) AV-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 3) Biobrændstoffer: Flydende eller gasformige brændstoffer til transport, som er fremstillet på grundlag af biomasse.
- 4) Biomasse: Den bionedbrydelige del af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige del af industriaffald og kommunalt affald.
- 5) FAR-forordning: Kommissionens delegerede forordning om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 6) Flydende biobrændsler: Flydende brændstoffer til energiformål bortset fra transport, herunder elektricitet, opvarmning og køling, fremstillet på grundlag af biomasse.
- 7) MR-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU.
- 8) Udledning (emission): Udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i en produktionsenhed eller et luftfartøj af de gasser, der er anført for den pågældende aktivitet i kvotedirektivet.
- 9) Udledningstilladelse: Tilladelse til udledning af drivhusgasser efter § 12 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Betegnelsen »operatør« anvendes i denne bekendtgørelse som en samlebetegnelse for »driftsleder« og »luftfartsoperatør«, jf. § 2, stk. 2.

§ 5. Energistyrelsen offentliggør på sin hjemmeside en liste over de produktionsenheder, der er omfattet af lov om CO₂-kvoter eller af denne bekendtgørelse.

§ 6. Hvis flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan Energistyrelsen beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre én produktionsenhed.

§ 7. Energistyrelsen kan pålægge de personer, der er nævnt i § 6 i denne bekendtgørelse, at udpege iblandt sig én fuldmægtig, som på deres vegne varetager opgaverne i henhold til lov om CO₂-kvoter eller denne bekendtgørelse, og som Energistyrelsen registrerer som driftsleder for den

samlede produktionsenhed. De personer, der er nævnt i § 6, hæfter solidarisk for de økonomiske forpligtelser og forpligtelserne til at returnere kvoter, som følger af lov om CO₂-kvoter eller af denne bekendtgørelse.

§ 8. Træffer Energistyrelsen en afgørelse om, at et anlæg tages permanent ud af drift, så medregnes anlægget ikke, når produktionsenhedens samlede kapacitet fastlægges.

Kapitel 2

Tilladelse til udledning af drivhusgasser

§ 9. Driftslederens ansøgning om en udledningstilladelse bør indgives til Energistyrelsen i så god tid, at sagens fakta under hensyn til produktionsenhedens kompleksitet kan foreligge fuldt belyst senest 60 dage, inden udledningen ønskes påbegyndt.

Stk. 2. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder, som har ansøgt om udledningstilladelse, midlertidigt kan udlede drivhusgasser, indtil Energistyrelsen har taget stilling til ansøgningen, eller hvor afslag på tilladelse indbringes for domstolene, jf. § 15, stk. 2 og 3, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 3. Ansøgning om udledningstilladelse skal indeholde følgende:

- 1) Identifikation af produktionsenheden, dennes ejer og driftsleder.
- 2) En beskrivelse af produktionsenheden og dennes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi, og af de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til udledning.
- 3) En beskrivelse af kilderne til produktionsenhedens udledning og planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af udledninger, jf. kapitel 4 i denne bekendtgørelse.
- 4) Et ikke-teknisk resumé af oplysningerne i nr. 2 og 3.

§ 10. Energistyrelsen meddeler driftslederen udledningstilladelse, hvis ansøgningen indeholder oplysningerne nævnt i § 9, stk. 3, i denne bekendtgørelse og der foreligger en plan for overvågning og rapportering af udledningen godkendt af Energistyrelsen, jf. dog § 15, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Udledningstilladelsen skal indeholde følgende:

- 1) Driftslederens navn og adresse.
- 2) En beskrivelse af aktiviteterne og udledning fra produktionsenheden.
- 3) En plan godkendt af Energistyrelsen for overvågning af udledning.
- 4) Rapporteringskrav.
- 5) En forpligtelse til at returnere kvoter svarende til produktionsenhedens samlede udledning i hvert kalenderår, jf. § 27 i lov om CO₂-kvoter og §§ 17 og 19 i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. I en tilladelse og ved ændring af en tilladelse kan Energistyrelsen stille vilkår om, at driftslederen overholder nærmere angivne krav, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold.

§ 11. Driftslederen skal uden unødigt forsinkelse underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udlednings-tilladelsen og for tildelingen af kvoter, herunder alle planlagte ændringer i produktionsenhedens art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dens aktiviteter eller kapacitet, som kan medføre, at tilladelsen eller tildelingen skal ændres.

Stk. 2. Driftslederen kan ikke uden tilladelse fra Energistyrelsen overdrage en tilladelse.

Stk. 3. Hvis Energistyrelsen ved underretning efter stk. 1 eller på anden vis bliver opmærksom på forhold af betydning for en udledningstilladelse, kan Energistyrelsen træffe afgørelse om ændring eller tilbagekaldelse af tilladelsen eller om, hvorvidt driftslederen skal pålægges at ansøge om en ny tilladelse.

Stk. 4. Ved overdragelse af tilladelsen til en ny driftsleder indtræder denne i enhver forpligtelse vedrørende produktionsenheden efter lov om CO₂-kvoter og denne bekendtgørelse på det tidspunkt, hvor Energistyrelsen godkender overdragelsen.

Kapitel 3

Tildeling af gratiskvoter

§ 12. En anmodning om gratistildeling af kvoter tages kun i betragtning, hvis den er indgivet til Energistyrelsen under overholdelse af de hertil knyttede formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen, ALC-forordningen eller af de afvigende eller supplerende bestemmelser og krav, der måtte være fastsat i denne bekendtgørelse eller i medfør af denne bekendtgørelse.

§ 13. Tildeling af kvoter i et givent år er betinget af, at operatøren er i besiddelse af de til driften nødvendige tilladelser efter denne bekendtgørelse samt anden lovgivning, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som operatøren har meddelt, er korrekte.

Stk. 2. For en driftsleder, som ifølge FAR-forordningen har pligt til at udarbejde og ajourføre en af Energistyrelsen godkendt overvågningsmetodeplan, er tildeling af kvoter i et givent år endvidere betinget af, at driftslederen har overholdt sine overvågnings-, ændrings-, informations- og rapporteringspligter samt iagttaget de hertil knyttede formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen, ALC-forordningen eller af afvigende eller supplerende bestemmelser og krav, som måtte være fastsat i denne bekendtgørelse eller i medfør af denne bekendtgørelse.

§ 14. Hvis tildelingen af kvoter til en operatør er baseret på urigtige oplysninger, kan der ske en justering af kvotetildelingen i følgende år.

Kapitel 4

Overvågning, verifikation og rapportering

§ 15. En operatør skal i overensstemmelse med MR-forordningen og en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen løbende overvåge udledning fra produktionsenheder eller luftfartøjer, som denne er ansvarlig for. En luftfartso-peratør skal endvidere i overensstemmelse med MR-forord-

ningen og en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen løbende overvåge tonkilometerdata fra luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for.

Stk. 2. Operatøren meddeler Energistyrelsen uden unødigt forsinkelse eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse. Energistyrelsen kan dog på nærmere fastsatte vilkår tillade en operatør at meddele ændringer af overvågningsplanen senest den 31. december det pågældende år.

Stk. 3. En driftsleder, der ifølge FAR-forordningen har pligt til at overholde og ajourføre en af Energistyrelsen godkendt overvågningsmetodeplan, skal meddele godkendelsespligtige ændringer af planen til Energistyrelsen under overholdelse af de formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen eller af de afvigende eller supplerende bestemmelser og krav, der måtte være fastsat i denne bekendtgørelse eller i medfør af denne bekendtgørelse.

§ 16. Operatøren skal sikre, at rapportering af udledning efter § 17, stk. 1, og rapportering af aktivitetsniveauer efter § 18, stk. 1, verificeres af en uafhængig verifikator i overensstemmelse med AV-forordningens bestemmelser.

§ 17. Operatøren skal under overholdelse af MR-forordningens bestemmelser årligt senest den 31. marts rapportere verificerede udledninger for det foregående år fra produktionsenheder eller luftfartsaktiviteter, som denne er ansvarlig for, til Energistyrelsen.

Stk. 2. Operatøren skal sikre, at rapporteringen registreres i EU-registret inden for fristen i stk. 1.

Stk. 3. Biobrændstoffer og flydende biobrændsler anses udelukkende for at være berettiget til at anvende en emissionsfaktor på nul, hvis de er dokumenteret bæredygtige efter reglerne i bekendtgørelse om bæredygtighed m.v. af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, som anvendes til aktiviteter omfattet af lov om CO₂-kvoter, og er omfattet af § 4, nr. 4, i denne bekendtgørelse.

Stk. 4. Energistyrelsen kan fastsætte en produktionsenheds eller luftfartsaktivitets udledning såfremt:

- 1) operatøren ikke har indsendt en årlig udledningsrapport inden den herfor gældende frist,
- 2) den årlige udledningsrapport ikke er i overensstemmelse med denne bekendtgørelse eller MR-forordningen, eller
- 3) udledningsrapporten ikke er blevet verificeret i overensstemmelse med AV-forordningen.

Stk. 5. Energistyrelsens fastsættelse af udledning, jf. stk. 4, har samme retsvirkning som en verificeret rapportering efter § 16 i denne bekendtgørelse. Det påhviler operatøren at afholde Energistyrelsens omkostninger i forbindelse med arbejdet vedrørende udledningens fastsættelse, herunder omkostninger til Energistyrelsens indledende arbejde og eventuel sagkyndig bistand.

Stk. 6. Såfremt Energistyrelsen finder anledning til at kontrollere eller fastsætte en produktionsenheds rapportering, dokumentation eller aktiviteter, herunder i udvalgte dele, kan styrelsen antage en verifikator til at udføre ekstraordinære verifikationsopgaver, der gennemføres efter AV-forordningens bestemmelser. Hvor styrelsen antager verifikatorbistand som led i en fastsættelse af udledning, jf. stk. 5,

påhviler det driftsleder at afholde styrelsens udgifter som omkostning til sagkyndig bistand.

Stk. 7. Energistyrelsen kan inden antagelse af verifikatorbistand, jf. stk. 6, vælge at opfordre driftsleder til, inden for en fastsat frist, at indstille en verifikator til antagelse som bistand. Energistyrelsen kan ved fremsættelse af sin opfordring angive nærmere vilkår, der skal gælde for driftsleders udpegning, og er ikke bundet af driftsleders indstilling.

§ 18. En driftsleder, som ifølge ALC-forordningen har pligt til at rapportere aktivitetsniveauer, skal senest den 31. marts hvert år indberette en verificeret rapport over aktivitetsniveauerne i det forgangne år til Energistyrelsen. Indberetningen skal ske under iagttagelse af de formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af ALC-forordningen eller af de afvigende eller supplerende bestemmelser og krav, der måtte være fastsat i denne bekendtgørelse eller i medfør af denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Energistyrelsen foretager en vurdering af de rapporterede aktivitetsniveauer og kan fastsætte et aktivitetsniveau ved at anlægge et konservativt skøn over værdien af enhver parameter i overensstemmelse med de herfor gældende regler ifølge ALC-forordningen, såfremt:

- 1) Driftslederen har ikke indgivet en verificeret rapport om aktivitetsniveauet i den foreskrevne form eller inden for en herfor generel fastsat eller konkret meddelt frist.
- 2) Den verificerede indberettede værdi er ikke i overensstemmelse med ALC-forordningen eller FAR-forordningen.
- 3) Driftslederens rapport om aktivitetsniveauet er ikke blevet verificeret i overensstemmelse med AV-forordningen.

Stk. 3. For Energistyrelsens fastsættelse af aktivitetsniveauer efter stk. 2 og for de hermed forbundne omkostninger finder reglerne § 17, stk. 5-7, tilsvarende anvendelse.

Kapitel 5

Returnering af kvoter

§ 19. En operatør skal sikre, at den årlige returnering efter § 27, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, som operatøren skal foretage i EU-registret, svarer til det foregående års verificerede og rapporterede udledning fra produktionsenheden eller fra luftfartsaktiviteten.

Kapitel 6

Klage- og straffebestemmelser

§ 20. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energifklagenævnet:

- 1) Energistyrelsens afgørelser om tildeling af kvoter, herunder afgørelser truffet i henhold til kapitel 3 i denne bekendtgørelse.
- 2) Energistyrelsens afgørelser efter § 17, stk. 4, eller § 18, stk. 2, i denne bekendtgørelse.
- 3) Afgørelser, der er omfattet af lov om CO₂-kvoter, § 31, stk. 3, nr. 1.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan klager over forvaltningsretlige spørgsmål i forbindelse med Energistyrelsens afgørelser indbringes for Energifklagenævnet.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at udpege en fuldmægtig som nævnt i § 7,
- 2) udleder drivhusgasser uden fornøden gyldig tilladelse efter § 9, stk. 2, eller § 10,
- 3) overtræder vilkår i en tilladelse meddelt efter § 9, stk. 2, eller § 10,
- 4) undlader at underrette om forhold af betydning for udledningstilladelsen eller for tildelingen af gratiskvoter, jf. § 11, stk. 1,
- 5) overtræder en overvågningsplan, herunder vilkår heri, godkendt efter § 15, stk. 1,
- 6) overtræder en pligt til at ajourføre en overvågningsplan eller til at give rettidig og fyldestgørende meddelelse til Energistyrelsen i overensstemmelse med § 15, stk. 2,
- 7) overtræder en pligt til at ajourføre en overvågningsmetodeplan eller til at give rettidig og fyldestgørende meddelelse til Energistyrelsen i overensstemmelse med § 15, stk. 3,
- 8) overtræder en indberetningspligt efter § 17, stk. 1 eller 2, ved ikke at rapportere verificerede udledninger, eller foretage registreringer heraf, rettidigt og fyldestgørende,
- 9) overtræder en indberetningspligt efter § 17 a, stk. 1, ved ikke at rapportere verificerede aktivitetsniveauer rettidigt og fyldestgørende, eller
- 10) ikke efterkommer påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til bestemmelser i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Digital kommunikation

§ 22. Afgørelser og andre dokumenter kan sendes digitalt fra Energistyrelsens elektroniske data online system til en operatør, såfremt dokumentet er udstedt efter lov om CO₂-kvoter, regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter eller EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter. Sådanne dokumenter udstedes udelukkende med maskinel underskrift af styrelsens pågældende sagsbehandler, som kan identificeres entydigt med den digitale signatur, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kvitteringsskrivelser m.v., som sendes digitalt fra Energistyrelsens elektroniske data online system til en operatør, udstedes alene med angivelse af Energistyrelsen som afsender.

§ 23. Kommunikation til Energistyrelsen om forhold, som er omfattet af denne bekendtgørelse, af lov om CO₂-kvoter, eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, herunder kommunikation i forbindelse med ansøgning om ud-

ledningstilladelse, fremsendelse af oplysninger om forhold af betydning for udledningstilladelsen, ansøgning om grøntidildelse, verifikationsrapporter, forelæggelse af ajourførte overvågningsplaner eller overvågningsmetodeplaner, rapportering af aktivitetsniveau, udledning og andre pligtige oplysninger, skal indgives digitalt gennem Energistyrelsens elektroniske data online system i det omfang, at systemet giver mulighed herfor. Kommunikation skal foregå under anvendelse af de indtastningsskemaer, digitale formater og signatormuligheder, som systemet stiller til rådighed til et givet formål.

§ 24. Energistyrelsen kan bestemme, at al kommunikation om forhold, som er omfattet af denne bekendtgørelse, af lov om CO₂-kvoter, eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal foregå gennem Digital Post, hvis ikke kommunikationen kan fremsendes gennem Energistyrelsens elektroniske data online system, jf. §§ 22 og 23.

Stk. 2. Kommunikation gennem Digital Post tillægges de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post og regler udstedt med hjemmel heri.

Kapitel 8

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 25. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 1005 af 27. september 2019 om CO₂-kvoter.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1201 af 12. december 2012 om gennemførelse af visse af Kommissionens afgørelser samt berigtigelse, der vedrører aktiviteter omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- 3) Bekendtgørelse nr. 1238 af 30. oktober 2013 om gennemførelse af visse af Kommissionens afgørelser, der vedrører aktiviteter omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- 4) Bekendtgørelse nr. 1571 af 23. december 2014 om gennemførelse af visse af Kommissionens afgørelser vedrørende forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- 5) Bekendtgørelse nr. 1897 af 17. december 2015 om håndtering af visse kreditter efter Kyotoprotokollen.
- 6) Bekendtgørelse nr. 118 af 27. februar 2008 om CDM- og JI-projekter og -kreditter.

Stk. 3. Eksisterende spæringer i det danske Kyotoregister opretholdes, således at CDM-klimakreditter af typerne T-CER og L-CER ikke må indsættes på registrets konti.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, den 21. december 2020

DAN JØRGENSEN

/ Stig Uffe Pedersen

Bilag 1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EØS-relevant tekst) (EU-tidende L 275 af 25.10.2003, s. 32)

Ændret ved:

	EU-tidende (EUT)		
	Nr.	Side	Dato
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004	L 338	18	13.11.2004
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008	L 8	3	13.1.2009
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 219/2009 af 11. marts 2009	L 87	109	31.3.2009
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009	L 140	63	5.6.2009
Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1359/2013/EU af 17. december 2013	L 343	1	19.12.2013
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 421/2014 af 16. april 2014	L 129	1	30.4.2014
Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015	L 264	1	9.10.2015
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017	L 350	7	29.12.2017
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018	L 76	3	19.3.2018
Traktat om Republikken Kroatiens tiltrædelse af den Europæiske Union (2012)	L 112	21	24.4.2012

Berigtiget ved:

Berigtigelse 421/2014	L 140	177	14.5.2014
Berigtigelse 2008/101/EF	L 195	84	20.7.2016

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF
af 13. oktober 2003
om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen
og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF
(EØS-relevant tekst)
(EU-tidende L 275 af 25.10.2003, s. 32)

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (i det følgende benævnt »EU ETS«) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en unionsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Unionens godkendelse af en international klimaaftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter og de drivhusgasser, der er anført i bilag II.
2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.
3. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv

- b) »emission«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, af de for denne aktivitet anførte gasser
- c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling
- d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6
- e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening
- f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf
- g) »person«: en fysisk eller juridisk person
- h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I opregnede aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang i den periode, som starter tre måneder før datoen for fremsendelse af listen i henhold til artikel 11, stk. 1, og slutter tre måneder før datoen for fremsendelse af den efterfølgende liste i henhold til nævnte artikel
- i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer
- j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO₂) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale
- k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7
- l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- o) »luftfartøjsoperatør«: en person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren
- p) »erhvervsmæssig lufttransportoperatør«: en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser
- q) »administrerende medlemsstat«: den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere EU ETS for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, jf. artikel 18a

r) »tilskrevne luftfartsemissioner«: emissioner fra alle flyvninger henhørende under de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, som afgår fra en flyveplads på en medlemsstats område, og de som ankommer til en sådan flyveplads fra et tredjeland

s) »historiske luftfartsemissioner«: den gennemsnitlige middelværdi af de årlige emissioner i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter

t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning

u) »elektricitetsgenerator«: et anlæg, som den 1. januar 2005 eller derefter har produceret el med henblik på salg til tredjeparter, og hvor der ikke udføres andre af de i bilag I opførte aktiviteter end forbrænding af brændstof.

KAPITEL II

LUFTFART

Artikel 3a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3b

Luftfartsaktiviteter

Senest den 2. august 2009 udarbejder Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2, retningslinjer for den nærmere fortolkning af de i bilag I anførte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3c

Samlet mængde kvoter til luftfart

1. For perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012 svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 97 % af de historiske luftfartsemissioner.

2. For den i artikel 13, nævnte periode, der begynder den 1. januar 2013, og, såfremt der ikke foretages nogen ændringer som følge af den i artikel 30, stk. 4, omhandlede revision, for hver efterfølgende periode svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 95 % af de historiske luftfartsemissioner ganget med antallet af år i perioden.

Denne procentsats kan revideres som led i den generelle revision af dette direktiv.

3. Kommissionen tager den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, op til revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4.

3a. Tildeling af kvoter til luftfartsaktiviteter til og fra flyvepladser beliggende i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«) efter den 31. december 2023 er omfattet af den revision, der er omhandlet i artikel 28b.

4. Senest den 2. august 2009 fastsætter Kommissionen de historiske luftfartsemissioner ud fra de bedste tilgængelige data, herunder beregninger baseret på faktisk trafikinformation. Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 3d

Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion

1. I den i artikel 3c, stk. 1, nævnte periode bortauktioneres 15 % af kvoterne.
2. Fra den 1. januar 2013 bortauktioneres 15 % af kvoterne. Kommissionen foretager en undersøgelse af luftfartssektorens muligheder for at overvælte CO₂-omkostningerne på sine kunder for så vidt angår EU ETS og til den globale markedsbaserede foranstaltning, som udarbejdes af Organisationen for International Civil Luftfart (»ICAO«). Undersøgelsen skal vurdere luftfartssektorens muligheder for at overvælte omkostningerne ved de påkrævede emissionsenheder sammenlignet med industrien og med energisektoren med henblik på at fremsætte forslag om at øge auktionsprocentsatsen i medfør af den revision, der er omhandlet i artikel 28b, stk. 2, under hensyntagen til analysen af de overvæltede omkostninger og eventuel tilpasning til andre sektorer og de forskellige transportformers konkurrenceevne.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv, hvad angår de nærmere bestemmelser om medlemsstaternes bortauktionering af kvoter til luftfarten efter nærværende artikels stk. 1 og 2 eller efter artikel 3f, stk. 8. Antallet af kvoter, der i hver periode skal bortauktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal stå i rimeligt forhold til medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, er referenceåret 2010, og for hver efterfølgende periode, der er nævnt i artikel 3c, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, auktionen vedrører. De delegerede retsakter skal sikre, at de principper, der er fastlagt i artikel 10, stk. 4, første afsnit, overholdes.
4. Alle indtægter fra auktionering af kvoter bør anvendes til at imødegå klimaændringer i Unionen og tredjelande, bl.a. til reduktion af drivhusgasemissioner, til tilpasning til virkningerne af klimaændringer i Unionen og tredjelande, særlig udviklingslande, til finansiering af forskning og udvikling med henblik på begrænsning og tilpasning, herunder navnlig inden for flyveteknik og lufttransport, til reduktion af emissionerne ved hjælp af lavemissionstransport og til dækning af omkostningerne ved administration af EU ETS. Auktioneringsindtægter bør også anvendes til at finansiere fælles projekter til reduktion af drivhusgasemissioner fra luftfartssektoren, såsom fællesforetaget for forskning i lufttrafikstyring i det fælles europæiske luftrum (SESAR) og de fælles teknologiinitiativer vedrørende Clean Sky og eventuelle andre initiativer, der giver mulighed for udbredt brug af GNSS til satellitbaseret navigation og interoperable kapaciteter i alle medlemsstaterne, navnlig projekter, der forbedrer luftfartsnavigationsinfrastruktur, levering af luftfartsnavigationstjenester og udnyttelse af luftrummet. Auktionsprovenuet kan desuden anvendes til at finansiere bidrag til Verdensfonden for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og foranstaltninger til at forebygge skovrydning. Medlemsstater, der anvender disse indtægter til medfinansiering af forskning og innovation, lægger særlig vægt på programmer eller initiativer under det niende forskningsrammeprogram (»RP9«). Gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af indtægter fra auktionering af kvoter i henhold til dette direktiv er af afgørende betydning for at opfylde Unionens forpligtelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet i henhold til nærværende stykkes første afsnit.

5. Oplysninger, der meddeles Kommissionen i medfør af dette direktiv, fritager ikke medlemsstaterne for underretningspligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 3e

Tildeling og udstedelse af kvoter til luftfartøjsoperatører

1. For hver af de i artikel 3c nævnte perioder kan hver luftfartøjsoperatør ansøge om en tildeling af kvoter, der skal tildeles gratis. Ansøgning kan indgives ved at forelægge den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat verificerede tonkilometerdata for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I og udført af den pågældende luftfartøjsoperatør for overvågningsåret. I denne artikel er overvågningsåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, jf. bilag IV og V, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, 2010. En ansøgning skal indgives senest 21 måneder inden begyndelsen af den periode, den vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 31. marts 2011.

2. Senest 18 måneder inden begyndelsen af den periode, ansøgningen vedrører, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. juni 2011, forelægger medlemsstaterne Kommissionen de ansøgninger, de har modtaget i medfør af stk. 1.

3. Senest 15 måneder inden begyndelsen af hver periode som nævnt i artikel 3c, stk. 2, eller, i relation til den periode, der er nævnt i artikel 3c, stk. 1, senest den 30. september 2011, udfører Kommissionen beregninger og vedtager en beslutning om:

- a) den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode efter artikel 3c
- b) det antal kvoter, der skal bortauktioneres i den pågældende periode efter artikel 3d
- c) det antal kvoter i den særlige reserve for luftfartøjsoperatører i den pågældende periode efter artikel 3f, stk. 1
- d) det antal kvoter, der skal tildeles gratis i den pågældende periode, ved at trække antallet af kvoter som omhandlet i litra b) og c) fra det samlede antal kvoter, som der træffes beslutning om efter litra a), og
- e) den benchmarking, der skal anvendes til at tildele kvoter gratis til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

Den benchmarking, der er nævnt i litra e), udtrykt som kvoter pr. tonkilometer, beregnes ved at dividere antallet af kvoter som nævnt i litra d) med summen af tonkilometerdata som anført i de ansøgninger, der er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2.

4. Inden tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 3, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:

- a) den samlede tildeling af kvoter for perioden til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning er forelagt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, beregnet ved at gange de i ansøgningen anførte tonkilometerdata med den benchmarking, der er omhandlet i stk. 3, litra e), og
- b) den tildeling af kvoter til hver luftfartøjsoperatør for hvert år, som beregnes ved at dividere luftfartøjsoperatørens samlede tildeling af kvoter for perioden som beregnet i medfør af litra a) med antallet af år i den periode, hvori luftfartøjsoperatøren udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

5. Senest den 28. februar 2012 og senest den 28. februar i hvert efterfølgende år udsteder den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat til hver luftfartøjsoperatør det antal kvoter, der er tildelt den pågældende luftfartøjsoperatør for det pågældende år i henhold til denne artikel eller artikel 3f.

Artikel 3f

Særlig reserve for visse luftfartøjsoperatører

1. I hver af de i artikel 3c, stk. 2, nævnte perioder sættes 3 % af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, til side i en særlig reserve for luftfartøjsoperatører:

- a) der påbegynder en luftfartsaktivitet henhørende under bilag I efter det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, eller
- b) hvis tonkilometerdata i gennemsnit stiger med mere end 18 % om året mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode

og hvis aktivitet i henhold til litra a) eller supplerende aktivitet i henhold til litra b) ikke helt eller delvis er en fortsættelse af en luftfartsaktivitet, som tidligere blev udført af en anden luftfartøjsoperatør.

2. En luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, kan ansøge om gratis tildeling af kvoter fra den særlige reserve ved at indgive en ansøgning til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat. En ansøgning skal indgives senest den 30. juni i det tredje år af den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som den vedrører.

En luftfartøjsoperatørs kvotetildeling i henhold til stk. 1, litra b), må ikke overstige 1 000 000 kvoter.

3. En ansøgning i henhold til stk. 2 skal:

- a) omfatte verificerede tonkilometerdata, jf. bilag IV og V, for de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, der udføres af luftfartøjsoperatøren i det andet kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som ansøgningen vedrører
- b) indeholde dokumentation for, at tildelingskriterierne i stk. 1 er opfyldt, og
- c) i tilfælde af, at luftfartøjsoperatøren er omfattet af stk. 1, litra b), angive
 - I. den procentvise stigning i tonkilometer, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode
 - II. den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, og
 - III. den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, som denne luftfartøjsoperatør registrerede mellem det overvågningsår, for hvilket der blev indgivet tonkilometerdata, jf. artikel 3e, stk. 1, for en periode som omhandlet i artikel 3c, stk. 2, og det andet kalenderår i denne periode, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b).

4. Senest seks måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, sender medlemsstaterne de ansøgninger, de har modtaget i henhold til det nævnte stykke, til Kommissionen.

5. Senest 12 måneder efter udløbet af ansøgningsfristen, jf. stk. 2, træffer Kommissionen beslutning om den benchmarking, der skal anvendes for gratis tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, hvis ansøgninger er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Med forbehold af stk. 6 beregnes benchmarkingen ved at dividere antallet af kvoter i den særlige reserve med summen af:

- a) de tonkilometerdata for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra a), som er medtaget i ansøgningerne sendt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra a), og stk. 4, og
- b) den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), for luftfartøjsoperatører omfattet af stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningerne til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4.

6. Den benchmarking, der er nævnt i stk. 5, må ikke resultere i en årlig tildeling pr. tonkilometer, som er større end den årlige tildeling pr. tonkilometer til luftfartøjsoperatører i henhold til artikel 3e, stk. 4.
7. Senest tre måneder efter den dato, hvor Kommissionen vedtager en beslutning i medfør af stk. 5, beregner og offentliggør hver administrerende medlemsstat:
- a) tildelingen af kvoter fra den særlige reserve til hver luftfartøjsoperatør, hvis ansøgning den sendte til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4. Denne tildeling beregnes ved at gange den benchmarking, som er nævnt i stk. 5, med:
 - i. de tonkilometerdata, der er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra a), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra a)
 - ii. den samlede stigning i tonkilometer i absolutte tal, der overstiger procentsatsen i stk. 1, litra b), som er medtaget i ansøgningen til Kommissionen, jf. stk. 3, litra c), nr. iii), og stk. 4, for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, der er omfattet af stk. 1, litra b), og
 - b) tildelingen af kvoter til de enkelte luftfartøjsoperatører for hvert år, som bestemmes ved at dividere tildelingen af kvoter, jf. litra a), med antallet af resterende fulde kalenderår i den i artikel 3c, stk. 2, omhandlede periode, som tildelingen vedrører.
8. Eventuelle ikke-tildelte kvoter i den særlige reserve bortauktioneres af medlemsstaterne.

Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner og tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i henhold til artikel 3e, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed efter de i artikel 14 nævnte retsakter.

KAPITEL III

STATIONÆRE ALÆG

Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter til aktiviteterne i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter.

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra EU ETS i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

- a) anlægget og dets aktiviteter, herunder den anvendte teknologi
- b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I
- c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og
- d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. de i artikel 14 omhandlede retsakter.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

- a) driftslederens navn og adresse
- b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget
- c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i de i artikel 14 omhandlede retsakter. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse
- d) rapporteringskrav, og
- e) en forpligtelse til at returnere kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter det omhandlede års udgang.

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU¹⁾, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for udstedelse af en godkendelse som omhandlet i nævnte direktiv. Kravene i nærværende direktivs artikel 5, 6, og 7 kan indarbejdes i de i direktiv 2010/75/EU omhandlede procedurer.

*Artikel 9***Den samlede kvotemængde i Unionen**

Den samlede kvotemængde i Unionen, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012. Den samlede kvotemængde i Unionen vil kun blive forhøjet som følge af Kroatiens tiltrædelse med den mængde kvoter, som Kroatien auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 1.

Fra 2021 er den lineære faktor 2,2 %.

*Artikel 9a***Tilpasning af den samlede kvotemængde i Unionen**

1. For anlæg, som var omfattet af EU ETS i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af systemet, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af EU ETS fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Unionen, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO₂, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentiale.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra EU ETS i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Unionen, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

*Artikel 10***Auktionering af kvoter**

1. Fra 2019 og fremefter auktionerer medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10a og 10c, og som ikke overføres til markedsstabilitetsreserven oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814²⁾ (»markedsstabilitetsreserven«) eller annulleres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 4.

Fra 2021 og fremefter, og uden at det berører en mulig reduktion i henhold til artikel 10a, stk. 5a, er den andel af kvoter, der skal auktioneres, 57 %.

2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 bortauktioneres for at oprette en fond, der har til formål at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i visse medlemsstater, jf. artikel 10d (»moderniseringsfonden«).

Den samlede resterende kvotemængde, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.

1a. Overstiger den kvotemængde, som medlemsstaterne skal auktionere i det sidste år af hver periode, som omhandlet i nærværende direktivs artikel 13, den forventede gennemsnitlige auktionsmængde for de første to år af den efterfølgende periode inden anvendelse af artikel 1, stk. 5, i afgørelse (EU) 2015/1814 med mere end 30 %, trækkes to tredjedele af forskellen mellem mængderne fra auktionsmængderne i det sidste år af perioden og lægges i lige store rater til de mængder, som medlemsstaterne skal auktionere i de første to år af den efterfølgende periode.

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktionerer, beregnes således:

- a) 90 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under EU ETS for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005-2007, alt efter hvilket tal der er det højeste
- b) 10 % af den samlede kvotemængde, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater med henblik på at skabe solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, hvorved den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktionerer i medfør af litra a), øges med de procentsatser, der er anført i bilag IIa.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i EU ETS i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under EU ETS i 2007.

Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør 10 %.

3. Medlemsstaterne afgør, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. Mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, bør anvendes til en eller flere af følgende:

- a) til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpasning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Unionens strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme
- b) til at udvikle vedvarende energikilder for at opfylde Unionens tilsagn om vedvarende energi samt til at udvikle andre teknologier, der bidrager til overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi og for at bidrage til at opfylde Unionens tilsagn om at øge sin energieffektivitet med de niveauer, der er vedtaget i de relevante lovgivningsmæssige retsakter
- c) til forebyggelse af skovrydning og fremme af skovrejsning og skovgenplantning i udviklingslande, der har ratificeret den internationale klimaaftale, og til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande
- d) til kulstofbinding i skove i Unionen

- e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande
- f) til at fremme overgangen til transportformer med små emissioner og offentlig transport
- g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv
- h) til foranstaltninger til at forbedre energieffektivitet, fjernvarmesystemer og isolering eller yde finansiel støtte for at adressere sociale aspekter i husstande med lav og middel indkomst
- i) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med forvaltningen af EU ETS
- j) til at finansiere klimatiltag i sårbare tredjelande, herunder tilpasningen til virkningerne af klimaændringerne
- k) til at fremme udvikling af færdigheder og omfordeling af arbejdskraft for at bidrage til en retfærdig overgang til en kulstoffattig økonomi, navnlig i de regioner, der er mest berørt af jobmobiliteten, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til mindst 50 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b) og c), omhandlede auktionering.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at de gennemføres på en åben, gennemsigtig, ensartet og ikke-diskriminerende måde. I dette øjemed skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Disse delegerede retsakter skal sikre, at auktionerne udformes således, at det sikres, at:

- a) driftsledere og navnlig små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af EU ETS, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionernes forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små udledere får adgang til kvoter.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion og om andre relevante klima- og energipolitikker, herunder om auktionernes forløb, likviditet og de handlede mængder, og med en sammenfatning af oplysningerne fra medlemsstaterne om de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 6. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.

*Artikel 10a***Midlertidige unionsregler for harmoniseret gratistildeling**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende de fuldt harmoniserede bestemmelser for hele Unionen om tildeling af de i nærværende artikels stk. 4, 5, 7 og 19 omhandlede kvoter.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Unionen for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitament til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO₂, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Unionen godkender en international klimaaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Unionens, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratistildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Unionen i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De retsakter, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling. Disse retsakter skal være i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, og overholde følgende:

a) For perioden fra 2021 til 2025 fastlægges benchmarkværdierne på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11 for årene 2016 og 2017. På grundlag af en sammenligning af disse benchmarkværdier med de benchmarkværdier, der findes i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU³⁾, som vedtaget den 27. april 2011, fastlægger Kommissionen den årlige reduktionssats for hvert benchmark og anvender den på de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020 for hvert år mellem 2008 og 2023 for at fastlægge benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025.

b) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 1,6 % eller ligger under 0,2 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, reduceret med den relevante af disse to procentsatser for hvert år mellem 2008 og 2023.

c) For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis som fastsat i litra a) og b) på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021 og 2022, og på grundlag af anvendelse af den årlige reduktionssats for hvert år mellem 2008 og 2028.

Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater, hydrogen og syntesegas justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarks for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.

De i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

For at fremme energieffektiv genvinding af affaldsgasser i den i tredje afsnit, litra b), nævnte periode ajourføres benchmarkværdien for varmt metal, som hovedsagelig vedrører spildgasser, med en årlig reduktionssats på 0,2 %.

3. Med forbehold af stk. 4 og 8 og uanset artikel 10c foretages der ingen gratistildeling til elektricitetsgeneratorer, CO₂-opsamlingsanlæg, rørledninger til transport af CO₂ eller CO₂-lagringssteder.

4. Der gives gratistildeling til fjernvarme og til højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU⁴⁾ til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel for så vidt angår produktion af varme eller køling. Hvert år efter 2013 justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 9, med undtagelse af år, hvor disse tildelinger justeres på en ensartet måde i henhold til nærværende artikels stk. 5.

5. For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for hvert år, i hvilket summen af gratistildelinger ikke når op på den maksimale mængde, der svarer til auktioneringsandelen, de resterende kvoter op til denne mængde anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger, således at auktioneringsandelen overholdes i senere år. Hvis den maksimale mængde ikke desto mindre er nået, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed. Enhver sådan justering skal foretages på en ensartet måde.

5a. Uanset stk. 5 anvendes en supplerende mængde på op til 3 % af den samlede kvotemængde i det nødvendige omfang til at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5.

5b. Hvis mindre end 3 % af den samlede kvotemængde er nødvendig for at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5:

- anvendes højst 50 mio. kvoter til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8, og

- anvendes højst 0,5 % af den samlede kvotemængde til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til at modernisere energisystemerne i visse medlemsstater i overensstemmelse med artikel 10d.

6. Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med andet og fjerde afsnit til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og navnlig ikke skaber unødigt konkurrenceforvriddning på det indre marked. Hvis det beløb, der er til rådighed for sådanne finansielle foranstaltninger, overstiger 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, redegør den pågældende medlemsstat for grundene til at overskride dette beløb.

Endvidere tilstræber medlemsstaterne, at de ikke anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til de i første afsnit omhandlede finansielle foranstaltninger. Medlemsstater, der har sådanne finansielle foranstaltninger, giver senest tre måneder efter udgangen af hvert år og i en let tilgængelig form offentligheden adgang til den samlede kompensation, der ydes pr. begunstiget sektor og delsektor. Hvis en medlemsstat i et hvilket som helst år fra 2018 anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til sådanne formål, offentliggør den en rapport med grundene til at overskride dette beløb. Rapporten skal indeholde relevante oplysninger om elpriserne for store industrikunder, der nyder godt af sådanne finansielle foranstaltninger, uden at dette dog berører krav vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger. Rapporten skal også indeholde oplysninger om, hvorvidt der er taget behørigt hensyn til andre foranstaltninger til bæredygtig nedbringelse af de indirekte kulstofomkostninger på mellemlang til lang sigt.

I rapporten efter artikel 10, stk. 5, medtager Kommissionen bl.a. en vurdering af virkningerne af sådanne finansielle foranstaltninger på det indre marked og fremsætter, hvis det er relevant, henstillinger om eventuelle foranstaltninger, der måtte være nødvendige i henhold til denne vurdering.

Disse foranstaltninger skal være således, at de sikrer, at der er en passende beskyttelse mod risikoen for kulstoflækage baseret på ex ante-benchmarks for indirekte CO₂-emissioner pr. produceret enhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante europæiske elproduktionsmix.

7. Kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest i 2020, sættes til side til nytilkomne, sammen med 200 mio. kvoter, der overføres til markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814. Af de kvoter, der er sat til side, skal op til 200 mio. returneres til markedsstabilitetsreserven ved udgangen af perioden fra 2021 til 2030, hvis ikke de tildeles for nævnte periode.

Fra 2021 lægges kvoter, der ikke er tildelt efter stk. 19 og 20, til den kvotemængde, der er sat til side i henhold til nærværende stykkes første afsnit, første punktum.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nytilkomne.

8. 325 mio. kvoter fra den mængde, som ellers kunne blive tildelt gratis i henhold til nærværende artikel, og 75 mio. kvoter fra den mængde, som ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, stilles til rådighed til støtte for innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer i sektorer opført i bilag I, herunder miljømæssigt sikker CO₂-opsamling og -anvendelse (»CCU«), der yder et væsentligt bidrag til at modvirke klimaændringer, samt produkter, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres i sektorer opført i bilag I, og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af projekter med sigte på miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -lagring (»CCS«) samt af innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring med en afbalanceret geografisk fordeling på Unionens område (»innovationsfonden«). Projekter i alle medlemsstater, herunder mindre projekter, er støtteberettigede.

Derudover skal 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle resterende indtægter fra de 300 mio. kvoter for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/670/EU⁵⁾ og anvendes rettidigt til innovationsstøtte, jf. første afsnit.

Projekterne udvælges på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der, hvor det er relevant, tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt

stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks. Projekterne skal have potentiale til at kunne anvendes på mange felter eller til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved at overgå til en kulstoffattig økonomi i de pågældende sektorer. Projekter, der involverer CCU, skal indebære en nettoreduktion af emissioner og sikre undgåelse eller permanent lagring af CO₂. Teknologier, der modtager støtte, må endnu ikke være kommercielt til rådighed, men de skal repræsentere banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til en demonstration i prækommerciel skala. Der kan ydes støtte til op til 60 % af de relevante projektomkostninger, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at de forud fastlagte milepæle under hensyntagen til den anvendte teknologi nås.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende bestemmelser om innovationsfondens drift, herunder udvælgelsesprocedure og -kriterier.

Der reserveres kvoter til projekter, der opfylder de i tredje afsnit omhandlede kriterier. Støtte til disse projekter gives via medlemsstaterne og skal supplere væsentlig samfinansiering fra driftslederen af anlægget. De kan desuden samfinansieres af den berørte medlemsstat og gennem andre instrumenter. Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Der tages hensyn til disse kvoter i stk. 7.

9. Grækenland, der i 2014 havde et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, kan forud for anvendelsen af nærværende artikels stk. 7 gøre krav på op til 25 mio. kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest den 31. december 2020, til samfinansiering af op til 60 % af dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for øer på dets område. Artikel 10d, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på sådanne kvoter. Der kan gøres krav på kvoter, hvis et projekt, der tager sigte på dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for Grækenlands øer, på grund af begrænset adgang til de internationale gældsmarkeder ellers ikke kan gennemføres, og hvis Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bekræfter projektets finansielle holdbarhed og socioøkonomiske fordele.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020.

19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften, medmindre driftslederen over for den kompetente myndighed godtgør, at dette anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet rimelig frist. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. Niveauet af gratistildelinger til anlæg, hvis drift er steget eller faldet, efter vurdering på grundlag af et glidende gennemsnit over to år, med mere end 15 % i forhold til det niveau, der oprindeligt blev anvendt til fastsættelse af gratistildelingen for den i artikel 11, stk. 1, omhandlede relevante periode, justeres, i det omfang det er relevant. Sådanne justeringer skal foretages med kvoter fra eller ved at lægge kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

21. For at sikre effektiv, ikkediskriminerende og ensartet anvendelse af justeringerne og tærsklen omhandlet i denne artikels stk. 20, for at undgå enhver unødvendig administrativ byrde og for at forhindre manipulation eller misbrug af justeringerne af tildelingen kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for justeringerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

*Artikel 10b***Overgangsforanstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage**

1. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at gange deres handelsintensitet med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede markedsstørrelse for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande), med deres emissionsintensitet, målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR), overstiger 0,2, anses for at være udsat for risiko for kulstoflækage. Sådanne sektorer og delsektorer skal tildeles gratiskvoter for perioden indtil 2030 på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a.

2. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at multiplicere deres handelsintensitet med tredjelande med deres emissionsintensitet, overstiger 0,15, kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe ved brug af data for årene fra 2014 til 2016 på grundlag af en kvalitativ vurdering og af følgende kriterier:

- a) i hvilket omfang de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor kan reducere emissionsniveauerne eller elforbruget
- b) nuværende og fremtidige markedskendetegn, herunder, hvor det er relevant, en fælles referencepris
- c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning under hensyntagen til ændringer i produktionsomkostningerne i forbindelse med emissionsreduktioner.

3. Sektorer og delsektorer, som ikke overstiger den i stk. 1 omhandlede tærskel, men hvis emissionsintensitet målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR) overstiger 1,5, vurderes også på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode). Kommissionen offentliggør resultaterne af denne vurdering.

Senest tre måneder efter offentliggørelsen omhandlet i første afsnit kan de i nævnte afsnit omhandlede sektorer og delsektorer ansøge Kommissionen om enten en kvalitativ vurdering af deres risiko for kulstoflækage på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) eller en vurdering på grundlag af den varenomenklatur, der anvendes til statistikker over industriproduktion i Unionen på et 8-cifret niveau (Prodcom). Med henblik herpå forelægger sektorer eller delsektorer behørigt underbyggede, fuldstændige og uafhængigt verificerede data for at gøre det muligt for Kommissionen at foretage vurderingen sammen med ansøgningen.

En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode), kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c). En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 8-cifret niveau (Prodcom), omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe, forudsat at den i stk. 1 omhandlede tærskel på 0,2 på dette niveau overskrides.

Sektorer og delsektorer, for hvilke gratistildelingen beregnes på grundlag af de i artikel 10a, stk. 2, fjerde afsnit, omhandlede benchmarkværdier, kan også anmode om at blive vurderet i henhold til nærværende stykkes tredje afsnit.

Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat senest den 30. juni 2018 anmode om, at en sektor eller delsektor, der er opført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2014/746/EU⁶⁾, med hensyn til klassifikationer på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom) anses for at være omfattet af den i stk. 1 omhandlede gruppe. Enhver sådan anmodning tages kun i betragtning, hvis den anmodende medlemsstat godtgør, at anvendelsen af denne undtagelse er berettiget på grundlag af behørigt underbyggede, fuldstændige, verificerede og reviderede data for de fem seneste år fra den berørte sektor eller delsektor, og hvis den medtager alle

relevante oplysninger i sin anmodning. På grundlag af disse data medtages den berørte sektor eller delsektor med hensyn til de pågældende klassifikationer, hvis det i en heterogen NACE-4-kode påvises, at den har en betydeligt større handels- og emissionsintensitet på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom), som overstiger tærsklen fastsat i stk. 1.

4. Andre sektorer og delsektorer anses for at være i stand til at overvælde en større del af kvoteomkostningerne i produktpriserne og skal tildeles gratiskvoter svarende til 30 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a. Medmindre andet er besluttet under revisionen i henhold til artikel 30 mindskes gratistildelingene til andre sektorer og delsektorer, undtagen fjernvarme, med lige store mængder efter 2026, så de bringes ned på nul i 2030.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til senest den 31. december 2019 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende fastlæggelsen af, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for aktiviteter på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) for så vidt angår nærværende artikels stk. 1 baseret på data for de tre seneste kalenderår, som der foreligger data for.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

1. Uanset artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i markedspriser (i EUR) på under 60 % af EU-gennemsnittet, midlertidigt give elproduktionsanlæg gratistildeling med sigte på modernisering, diversificering og bæredygtig omlægning af energisektoren. De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi, målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og opnåelsen af de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Undtagelsen efter nærværende stykke ophører den 31. december 2030.

2. Den pågældende medlemsstat skal arrangere en udbudsprocedure, der skal finde sted i en eller flere runder mellem 2021 og 2030, for projekter, som indebærer en samlet investering på over 12,5 mio. EUR, med henblik på at udvælge de investeringer, der skal finansieres med gratistildeling. Dette udbud skal:

- a) overholde principperne om gennemsigtighed, ikkediskrimination, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning
- b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres energimiks og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, forbedring af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier, såsom vedvarende energiteknologier, eller modernisering af energiproduktionssektoren, såsom effektiv og bæredygtig fjernvarme, og af transmissions- og distributionssektoren, er berettigede til at byde
- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for rangordningen af projekter for at sikre, at der kun bliver udvalgt projekter, som:
 - I. på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og medfører forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner under hensyntagen til projektets størrelse
 - II. er af supplerende art, klart modsvarer af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energiefterspørgslen
 - III. giver mest værdi for pengene, og
 - IV. ikke bidrager til eller forbedrer den økonomiske levedygtighed af stærkt emissionsintensiv elproduktion eller øger afhængigheden af emissionsintensive fossile brændstoffer.

Uanset artikel 10, stk. 1, og uden at det berører nærværende artikels stk. 1, sidste punktum, kan de øremærkede kvoter, hvis en investering udvalgt gennem udbudsproceduren annulleres, eller de tilsigtede

resultater ikke nås, anvendes gennem en enkelt ekstra udbudsrunde tidligst ét år senere til finansiering af andre investeringer.

En medlemsstat, der agter at gøre brug af valgfri midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren, skal senest den 30. juni 2019 offentliggøre en detaljeret national ramme med udbudsproceduren, herunder det i første afsnit omhandlede planlagte antal udbudsrunder, og udvælgelseskriterierne, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger.

Når investeringer til en værdi af under 12,5 mio. EUR skal støttes med gratistildeling og ikke udvælges gennem den i dette stykke omhandlede udbudsprocedure, udvælger medlemsstaterne projekterne på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Resultatet af udvælgelsen offentliggøres, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger. På dette grundlag og senest den 30. juni 2019 udarbejder den pågældende medlemsstat en liste over investeringer og offentliggør og forelægger den for Kommissionen. Hvis mere end én investering foretages inden for samme anlæg, vurderes de under ét for at fastslå, hvorvidt tærskelværdien på 12,5 mio. EUR er overskredet, medmindre disse investeringer hver for sig er teknisk eller finansielt levedygtige.

3. Værdien af de påtænkte investeringer skal mindst svare til markedsværdien af gratistildelingen under hensyntagen til behovet for at begrænse direkte hermed forbundne prisstigninger. Markedsværdien er den gennemsnitlige pris for kvoter på den fælles auktionsplatform i det foregående kalenderår. Op til 70 % af de relevante omkostninger ved en investering kan støttes med gratistildeling, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

4. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret. Den samlede gratistildeling må ikke udgøre mere end 40 % af de kvoter, som den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), modtager i perioden fra 2021 til 2030, fordelt på lige store årlige mængder i denne periode.

5. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 10d, stk. 4, anvender kvoter, der er fordelt med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, jf. artikel 10, stk. 2, litra b), kan denne medlemsstat uanset nærværende artikels stk. 4 anvende en samlet mængde på op til 60 % af de kvoter, den i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), har modtaget i perioden fra 2021 til 2030, til midlertidige gratistildelinger ved at anvende en tilsvarende kvotemængde, der er fordelt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b).

Kvoter, der ikke er tildelt i henhold til denne artikel senest i 2020, kan tildeles i perioden fra 2021 til 2030 til investeringer, der er udvalgt gennem den i stk. 2 omhandlede udbudsprocedure, medmindre den pågældende medlemsstat senest den 30. september 2019 underretter Kommissionen om sin hensigt om ikke at tildele en del af eller alle disse kvoter i perioden fra 2021 til 2030 og om den kvotemængde, der i stedet skal auktioneres i 2020. Hvis de pågældende kvoter tildeles i perioden fra 2021 til 2030, skal en tilsvarende kvotemængde tages i betragtning ved anvendelsen af det loft på 60 %, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

6. Tildelinger til driftsledere foretages, når det påvises, at en investering, der er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for udbudsprocedurer, er gennemført. Hvis en investering fører til yderligere elproduktionskapacitet, skal den pågældende driftsleder desuden påvise, at en tilsvarende mængde elproduktionskapacitet med højere emissionsintensitet er blevet deaktiveret af vedkommende eller en anden tilknyttet driftsleder ved idriftsættelsen af den ekstra kapacitet.

7. Medlemsstaterne skal kræve, at elproducenter og netdriftsledere, der modtager kvoter, senest den 28. februar hvert år aflægger rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen

af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og typen af støttede investeringer. Medlemsstaterne aflægger rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen offentliggør rapporterne.

Artikel 10d

Moderniseringsfonden

1. Der etableres en fond for perioden fra 2021 til 2030 (»moderniseringsfonden«), som skal støtte investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansieringen af mindre investeringsprojekter, til at modernisere energisystemer og forbedre energieffektiviteten i medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10.

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med dette direktivs mål samt målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Der ydes ingen støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender faste fossile brændstoffer, bortset fra effektiv og bæredygtig fjernvarme i medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 30 % af EU-gennemsnittet i 2013, forudsat at en kvotemængde af mindst en tilsvarende værdi anvendes til investeringer i henhold til artikel 10c, der ikke omfatter faste fossile brændstoffer.

2. Mindst 70 % af de finansielle ressourcer fra moderniseringsfonden skal anvendes til at støtte investeringer i produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, forbedring af energieffektiviteten, bortset fra energieffektivitet, som vedrører energiproduktion ved hjælp af faste fossile brændstoffer, energilagring og modernisering af energinet, herunder fjernvarmenet, eltransmissionsnet og øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne, samt til at støtte en retfærdig overgang i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med arbejdsmarkedets parter. Investeringer i energieffektivitet inden for transport, bygninger, landbrug og affald er også støtteberettigede.

3. Moderniseringsfonden drives under de støttemodtagende medlemsstaters ansvar. EIB sikrer, at kvoterne auktioneres i overensstemmelse med de principper og nærmere regler, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, og er ansvarlig for forvaltningen af indtægter. EIB videregiver indtægterne til medlemsstaterne efter en udbetalingsafgørelse fra Kommissionen, hvis denne udbetaling til investeringer er i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 eller, hvis investeringerne ikke falder ind under de områder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, er i overensstemmelse med investeringskomité ens anbefalinger. Kommissionen træffer sin afgørelse rettidigt. Indtægterne fordeles blandt medlemsstaterne og i henhold til de andele, der er fastsat i bilag IIb, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6-12.

4. Enhver berørt medlemsstat kan anvende den samlede gratistildeling, der tildeles i henhold til artikel 10c, stk. 4, eller en del af denne tildeling og den mængde kvoter, som fordeles med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), eller en del af denne mængde i overensstemmelse med artikel 10d til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden og dermed øge de ressourcer, der er fordelt til den pågældende medlemsstat. Senest den 30. september 2019 underretter den berørte medlemsstat Kommissionen om de pågældende kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b), artikel 10c og artikel 10d.

5. Der oprettes en investeringskomité for moderniseringsfonden. Investeringskomité en sammensættes af en repræsentant fra hver af de støttemodtagende medlemsstater, Kommissionen og EIB og tre repræsentanter, der vælges af de øvrige medlemsstater for en periode på fem år. Den ledes af repræsentanten fra

Kommissionen. En repræsentant for hver af de medlemsstater, der ikke er medlem af investeringskomité en, kan deltage i komité ens møder som observatør.

Investeringskomité en skal fungere på en gennemsigtig måde. Investeringskomité ens sammensætning og medlemmernes curricula vitae og interesseerklæringer offentliggøres og om nødvendigt ajourføres.

6. Inden en støttemodtagende medlemsstat beslutter at finansiere en investering fra sin andel i moderniseringsfonden, forelægger den investeringsprojektet for investeringskomité en og EIB. Hvis EIB bekræfter, at en investering falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan medlemsstaten finansiere investeringsprojektet fra sin andel.

Hvis en investering i modernisering af energisystemer, der foreslås finansieret via moderniseringsfonden, ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, vurderer investeringskomité en denne investerings tekniske og finansielle holdbarhed, herunder de emissionsreduktioner, den medfører, og udsteder en henstilling om finansiering af investeringen fra moderniseringsfonden. Investeringskomité en sikrer, at enhver investering vedrørende fjernvarme medfører en væsentlig forbedring af energieffektiviteten og emissionsreduktioner. Denne henstilling kan indeholde forslag om passende finansieringsinstrumenter. Op til 70 % af de relevante omkostninger ved en investering, der ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan støttes med ressourcer fra moderniseringsfonden, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

7. Investeringskomité en tilstræber at vedtage sine henstillinger ved konsensus. Hvis investeringskomité en ikke er i stand til at træffe afgørelse ved konsensus inden for en frist fastsat af formanden, træffer den afgørelsen med simpelt flertal.

Hvis repræsentanten for EIB ikke støtter op om finansieringen af en investering, vedtages en henstilling kun, hvis et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne stemmer for. Repræsentanten for den medlemsstat, hvor investeringen skal finde sted, og repræsentanten for EIB har ikke ret til at afgive stemme i disse tilfælde. Dette afsnit finder ikke anvendelse på små projekter, der finansieres via lån ydet af en national støttebank eller via tilskud, der bidrager til gennemførelsen af et nationalt program til gavn for specifikke målsætninger, som er i overensstemmelse med målsætningerne for moderniseringsfonden, forudsat at højst 10 % af medlemsstaternes andel, jf. bilag IIb, anvendes under programmet.

8. Enhver retsakt eller henstilling fra EIB eller investeringskomité en i henhold til stk. 6 og 7 skal indgives rettidigt og begrundes. Sådanne retsakter og henstillinger offentliggøres.

9. De støttemodtagende medlemsstater er ansvarlige for at følge op på gennemførelsen af de udvalgte projekter.

10. De støttemodtagende medlemsstater aflægger årligt rapport til Kommissionen om de investeringer, der finansieres af moderniseringsfonden. Rapporten offentliggøres og skal omfatte:

- a) oplysninger om de finansierede investeringer for hver støttemodtagende medlemsstat
- b) en vurdering af den merværdi, der gennem investeringen skabes i form af energieffektivitet eller modernisering af energisystemet.

11. Investeringskomité en aflægger årligt rapport til Kommissionen om erfaringerne med evaluering af investeringer. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen under hensyntagen til investeringskomité ens konklusioner de områder for projekter, der er omhandlet i stk. 2, og det grundlag, hvorpå investeringskomiteen baserer sine henstillinger.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere bestemmelser om driften af moderniseringsfonden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Artikel 11

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratistildelingerne, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

En liste over anlæg, der er omfattet af dette direktiv, for de fem år, der begynder den 1. januar 2021, skal være indsendt senest den 30. september 2019, og lister for hver efterfølgende femårsperiode forelægges hvert femte år derefter. Hver liste skal indeholde oplysninger om produktionsaktiviteter, overførsler af varme og gasser, elproduktion og emissioner på delanlægsniveau i løbet af de fem år forud for indgivelsen af listen. Gratistildelinger gives kun til anlæg, for hvilke sådanne oplysninger foreligger.

2. Hvert år inden den 28. februar udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratiskvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

KAPITEL IV

BESTEMMELSER FOR LUFTFART OG STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 11a

Brug af CER' er og ERU' er fra projektaktiviteter i EU ETS før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af artikel 28, stk. 3 og 4, finder stk. 2-7 i denne artikel anvendelse.

2. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER' er/ERU' er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, kan de anmode den kompetente myndighed om at udstede kvoter til dem, der gælder fra 2013, i bytte for CER' er og ERU' er, som blev udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner frem til 2012 for projektyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i EU ETS i perioden fra 2008 til 2012.

Den kompetente myndighed foretager denne ombytning efter anmodning frem til den 31. marts 2015.

3. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER' er/ERU' er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, skal de kompetente myndigheder tillade driftsledere at ombytte CER' er og ERU' er fra projekter registreret før 2013, og som er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter, til kvoter, der gælder fra 2013 og fremefter.

Første afsnit gælder for CER' er og ERU' er for alle projektyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i EU ETS i perioden fra 2008 til 2012.

4. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER' er/ERU' er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, tillader de kompetente myndigheder driftsledere at ombytte CER' er udstedt i forbindelse med emissionsreduktioner fra 2013 og fremefter til kvoter fra nye projekter, der påbegyndes i 2013 eller senere i LDC.

Første afsnit gælder for CER' er for alle projekttyper, som opfyldte kriterierne for anvendelse i EU ETS i perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en relevant aftale med Unionen eller indtil 2020, alt efter hvad der indtræffer først.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER' er/ERU' er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaf tale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i EU ETS i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU ETS.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i EU ETS fra projekttyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i EU ETS i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratistildeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i unionslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaf tale, accepterer EU ETS fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende unionsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

Unionen og dets medlemsstater godkender kun projektaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til EU ETS, jf. artikel 25.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

- a) personer i Unionen
- b) personer i Unionen og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁷⁾ kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udstedes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på opfyldelse af en luftfartøjsoperatørs forpligtelser efter stk. 2a eller opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

2a. De administrerende medlemsstater sørger for, at hver luftfartøjsoperatør senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner i det foregående kalenderår fra luftfartsaktiviteter i bilag I, for hvilke den er luftfartøjsoperatør, som verificeret efter artikel 15. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med dette stykke, derefter annulleres.

3. I perioden indtil den 31. december 2020 sørger medlemsstaterne for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, bortset fra kvoter udstedt efter kapitel II, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår som verificeret efter artikel 15, og at nævnte kvoter derefter annulleres. Medlemsstaterne sørger i perioden fra den 1. januar 2021 for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår som verificeret efter artikel 15, og at nævnte kvoter derefter annulleres, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

3-a. Hvis det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at beskytte EU ETS' miljømæssige integritet, er det forbudt for luftfartøjsoperatører og andre operatører i EU ETS at anvende kvoter, der er udstedt af en medlemsstat, og for hvilke forpligtelser er bortfaldet for luftfartøjsoperatører og andre

operatører. Retsakten omhandlet i artikel 19 skal omfatte de nødvendige foranstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i dette stykke.

3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid⁸⁾.

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren. I tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af yderligere nationale foranstaltninger kan medlemsstaterne annullere kvoter fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede samlede kvotemængde, som de skal auktionere, op til et beløb, der svarer til de gennemsnitlige verificerede emissioner for det pågældende anlæg over en periode på fem år forud for nedlukningen. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne påtænkte annulleringer i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4.

5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013 og fremefter, gælder på ubestemt tid. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2021 og fremefter skal indeholde en angivelse, der viser, i hvilken tiårsperiode fra den 1. januar 2021 de blev udstedt, og være gyldige for emissioner fra det første år af denne periode og fremefter.

Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om de nærmere regler for overvågning og rapportering af emissioner og, hvis det er relevant, aktivitetsdata vedrørende de aktiviteter, der er opført i bilag I, for overvågning og rapportering af tonkilometerdata med henblik på en ansøgning i medfør af artikel 3e og 3f, som baseres på de principper for overvågning og rapportering, der er fastsat i bilag IV, og de krav, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter specificerer også det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas i kravene til overvågning og rapportering af emissioner for den pågældende gas.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

2. De i stk. 1 nævnte retsakter tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industrisektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme retsakter kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af EU ETS, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte retsakter.

4. De i stk. 1 nævnte retsakter kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.

Artikel 15

Verifikation og akkreditering

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne og luftfartøjsoperatørerne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, hvis rapport ikke er verificeret som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder eller luftfartøjsoperatør er verificeret som tilfredsstillende.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Kommissionen kan også vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører efter artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt efter artikel 3e og artikel 3f, herunder den verifikationsprocedure, som verifikatorerne skal benytte. Den angiver de nærmere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne, alt efter hvad der er relevant.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Artikel 15a

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere og luftfartøjsoperatører, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert emitteret ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen eller luftfartøjsoperatøren for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.

5. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør.

6. En anmodning fra en administrerende medlemsstat i henhold til stk. 5 skal indeholde:

a) dokumentation for, at luftfartøjsoperatøren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv

b) nærmere oplysninger om håndhævelsesforanstaltninger, som medlemsstaten har truffet

c) en begrundelse for påleggelsen af et driftsforbud på unionsplan, og

d) en henstilling vedrørende omfanget af et driftsforbud på unionsplan og eventuelle betingelser, der skal gælde.

7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.

8. Før der i henhold til en anmodning, jf. stk. 5, træffes en beslutning, konsulteres om nødvendigt, og hvor det er muligt, de myndigheder, der har ansvaret for det lovpligtige tilsyn med den pågældende luftfartøjsoperatør. Hvis det er muligt, gennemføres konsultationen af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

9. Når Kommissionen overvejer at træffe en beslutning vedrørende en anmodning, jf. stk. 5, underretter Kommissionen den pågældende luftfartøjsoperatør om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der danner grundlag for en sådan beslutning. Den pågældende luftfartøjsoperatør har en frist på ti arbejdsdage fra dagen for underretningen til at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

10. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat vedtage en beslutning om at nedlægge et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

11. Hver medlemsstat håndhæver på sit territorium enhver beslutning vedtaget i henhold til stk. 10. Medlemsstaten underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre sådanne beslutninger.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

Artikel 18a

Administrerende medlemsstat

1. Den administrerende medlemsstat for en luftfartøjsoperatør er:

- a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber⁹⁾, den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og
- b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret.

2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 3c, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.

3. Kommissionen skal ud fra de bedste tilgængelige oplysninger:

- a) inden den 1. februar 2009 offentliggøre en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en luftfartsaktivitet i bilag I, med angivelse af den administrerende medlemsstat for hver luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, og
- b) inden den 1. februar i hvert efterfølgende år opdatere listen ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter.

4. Kommissionen kan efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2, udarbejde retningslinjer for de administrerende medlemsstaters administration af luftfartøjsoperatører i medfør af dette direktiv.

5. Ved anvendelse af stk. 1 forstås ved »basisår« det første driftsår (kalenderår), når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør, som har indledt sin virksomhed i Unionen efter den 1. januar 2006, og i alle andre tilfælde det kalenderår, der begynder den 1. januar 2006.

Artikel 18b

Bistand fra Eurocontrol

Kommissionen kan anmode Eurocontrol eller en anden relevant organisation om bistand med henblik på at opfylde sine forpligtelser i medfør af artikel 3c, stk. 4, og artikel 18a og kan i dette øjemed indgå passende aftaler med disse organisationer.

Artikel 19

Registre

1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Unionens register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens retsakter, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge alle nødvendige krav med hensyn til EU-registret for den handelsperiode, der starter den 1. januar 2013, og de efterfølgende perioder i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udstedelse, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, alt efter hvad der er relevant, og for at sikre offentlig adgang og fortrolighed, alt efter hvad der er relevant. Disse delegerede retsakter skal ligeledes indeholde bestemmelser til at gennemføre regler om gensidig anerkendelse af kvoter i aftaler om sammenkobling af emissionshandelssystemer.

4. De i stk. 3 nævnte retsakter skal omfatte passende foranstaltninger, så unionsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede systemer. Disse retsakter omfatter også processer for ændrings- og hændeshåndtering for unionsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. De omfatter passende foranstaltninger, så unionsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registre til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.

3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i EU ETS, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.

4. Hvert tredje år lægges der i den rapport, der er omhandlet i stk. 1, ligeledes særlig vægt på foranstaltninger med tilsvarende virkning, der vedtages for små anlæg, der er udelukket fra EU ETS. Der skal også tages hensyn til spørgsmålet om foranstaltninger med tilsvarende virkning for små anlæg ved den udveksling af oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.

Artikel 22

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for, hvor det er relevant, at ændre bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, i lyset af de i artikel 21 omhandlede rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Artikel 22a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013¹⁰⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.

3. Den i artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹²⁾.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1 og 8, artikel 10b, stk. 5, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, og artikel 28c træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, EU ETS' miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelsen af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen, i

overensstemmelse med de delegerede retsakter, som Kommissionen er tillagt beføjelse til at vedtage i overensstemmelse med artikel 23.

2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages en retsakter om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv med henblik herpå.

Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan Kommissionen vedtage foranstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af EU ETS.

Sådanne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget i medfør af den tidligere artikel 11b, stk. 7, som i kraft inden den 8. april 2018. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge den procedure, der skal følges.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af EU ETS. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af EU ETS skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på unionsniveau.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projekttyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område.

Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.

Artikel 25

Sammenhæng med andre systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Unionens system for handel med kvoter og andre systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side EU ETS og på den anden side kompatible, obligatoriske systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende systemer med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i EU ETS eller andre obligatoriske systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.

Artikel 25a

Tredjelandes foranstaltninger til at mindske luftfartens påvirkning af klimaet

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til Unionen, overvejer Kommissionen, efter at have hørt det pågældende tredjeland og medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 22a, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem EU ETS og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre bilag I med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, undtagen hvad angår anvendelsesområde, som kræves ved en aftale indgået i henhold til artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen kan stille forslag om andre ændringer af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen kan endvidere, hvor det er passende, i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 1, rette henstillinger til Rådet om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale med det pågældende tredjeland.

2. Unionen og dets medlemsstater skal fortsat søge at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne fra luftfarten. På baggrund af en sådan enighed overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87 /EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF^{*1)} i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87 /EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldi-oxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominel indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14

c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i EU ETS, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder

d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seks måneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af EU ETS, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratis kvoter til anlægget efter artikel 10a.

3. Når et anlæg genindsættes i EU ETS i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i EU ETS for den resterende del af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode, i hvilken de blev genindsat.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af EU ETS i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenklede krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 27 a

Valgfri udelukkelse af anlæg, der udleder mindre end 2 500 ton

1. Medlemsstaterne kan udelukke anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner til den berørte medlemsstats kompetente myndighed på mindre end 2 500 ton kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der ligger forud for meddelelsen i henhold til litra a), forudsat at den pågældende medlemsstat:

a) underretter Kommissionen om alle sådanne anlæg, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, eller senest når denne liste fremsendes til Kommissionen.

b) bekræfter, at der er iværksat forenklede overvågningsordninger for at bedømme, om et anlæg i et givet kalenderår udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse.

c) bekræfter, at et anlæg, såfremt det udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i et givet kalenderår, genindsættes i EU ETS, og

d) gør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger tilgængelige for offentligheden.

2. Når et anlæg genindsættes i EU ETS i henhold til denne artikels stk. 1, litra c), tildeles eventuelle kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget genindsættes. Kvoter, der tildeles et sådant anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fra EU ETS desuden udelukke reserve- eller backupenheder, som ikke har været i drift i mere end 300 timer om året i hvert af de tre år, der ligger forud for underretningen i henhold til stk. 1, litra a), på de samme betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Unionens godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Unionen har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Unionens, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter

b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på unionsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode

c) konkurrenceevnen for Unionens fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage

d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Unionen

e) indvirkningen på Unionens landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Unionen

g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres et internationalt anerkendt system i forbindelse hermed

h) behovet for yderligere unionspolitikker og -foranstaltninger under hensyntagen til Unionens og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Unionens godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftslederne, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af EU ETS, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 28a

Undtagelser, der finder anvendelse forud for gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Uanset artikel 12, stk. 2a, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 betragter medlemsstaterne kravene i disse bestemmelser for opfyldte, og medlemsstaterne pålægger ikke luftfartsoperatørerne sanktioner for så vidt angår:

a) alle emissioner fra flyvninger til eller fra flyvepladser i lande uden for EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision

b) alle emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendte betydning og en flyveplads i en anden region i EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

Med henblik på anvendelsen af artikel 11a, 12 og 14 anses de verificerede emissioner fra andre flyvninger end dem, der henvises til i stk. 1, for luftfartøjsoperatørens verificerede emissioner.

2. Uanset artikel 3e og 3f får luftfartøjsoperatører, der er omfattet af undtagelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), hvert år udstedt et antal gratis kvoter, der reduceres i forhold til den reduktion af returneringsforpligtelsen, der er fastsat i disse litraer.

Uanset artikel 3f, stk. 8, annulleres kvoter, der ikke er tildelt fra den særlige reserve.

Fra den 1. januar 2021 er antallet af kvoter, der tildeles luftfartøjsoperatører, omfattet af den lineære faktor i artikel 9, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

For så vidt angår aktiviteter i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2023 offentliggør medlemsstaterne inden den 1. september 2018 det antal luftfartskvoter, der er tildelt hver luftfartøjsoperatør.

3. Uanset artikel 3d bortauktionerer medlemsstaterne et vist antal luftfartskvoter, som er reduceret i forhold til reduktionen i det samlede antal udstedte luftfartskvoter.

4. Uanset artikel 3d, stk. 3, reduceres det antal kvoter, der skal bortauktioneres af hver medlemsstat i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, så det svarer til medlemsstatens andel af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger, som ikke er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

5. Uanset artikel 3g pålægges luftfartøjsoperatører ikke noget krav om at indsende overvågningsplaner, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner for flyvninger, der er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

6. Uanset artikel 3g, 12, 15 og 18a betragtes emissioner fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 25 000 ton CO₂, eller fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 3 000 ton CO₂ fra andre flyvninger end de i denne artikels stk. 1, litra a) og b), omhandlede, som verificerede emissioner, hvis de bestemmes ved hjælp af værktøjet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder, som er godkendt i Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010¹³⁾, og forsynet med data af Eurocontrol fra dens ETS-støttefacilitet. Medlemsstaterne kan indføre forenklede procedurer for ikkekommercielle luftfartøjsoperatører, så længe sådanne procedurer ikke giver mindre nøjagtighed end ved brugen af værktøjet beregnet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder.

7. Nærværende artikels stk. 1 finder kun anvendelse på lande, med hvilke der er indgået en aftale i medfør af artikel 25 eller 25a, og i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende aftale.

Artikel 28b

Kommissionens rapportering og revision vedrørende gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Kommissionen rapporterer inden den 1. januar 2019, og herefter regelmæssigt, til Europa-Parlamentet og til Rådet om, hvilke fremskridt der gøres i ICAO's forhandlinger om gennemførelse af den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, navnlig om i) de relevante ICAO-instrumenter, herunder standarder og anbefalinger, ii) henstillinger godkendt af ICAO-Rådet med relevans for den globale markedsbaserede foranstaltning, iii) oprettelsen af et globalt register, iv) tredjelandes nationale foranstaltninger til at gennemføre den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, v) konsekvenserne af tredjelandes forbehold og vi) anden relevant international udvikling og gældende instrumenter.

I overensstemmelse med UNFCCC's globale statusopgørelse aflægger Kommissionen desuden rapport om bestræbelserne på at nå luftfartssektorens ambitiøse langsigtede emissionsreduktionsmål om senest i 2050 at halvere luftfartens CO₂-emissioner i forhold til 2005-niveauet.

2. Inden for 12 måneder efter ICAO's vedtagelse af de relevante instrumenter, og inden den globale markedsbaserede foranstaltning tages i anvendelse, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den overvejer, hvordan disse instrumenter kan gennemføres i EU-retten ved en

revision af dette direktiv. Kommissionen overvejer i denne rapport, hvis det er relevant, også reglerne for flyvninger inden for EØS. Den undersøger desuden ambitionen for og den samlede miljømæssige integritet af den globale markedsbaserede foranstaltning, herunder sine generelle ambitioner for så vidt angår mål i henhold til Parisaftalen, graden af deltagelse, dens håndhævelse, gennemsigthed, sanktioner for manglende overholdelse, procedurerne for inddragelse af offentligheden, kvaliteten af kompensationskreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, registre, ansvarlighed samt regler for anvendelse af biobrændstoffer. Det skal i rapporten endvidere overvejes, om bestemmelserne vedtaget i henhold til artikel 28c, stk. 2, skal revideres.

3. Kommissionen skal, hvis det er relevant, lade den i stk. 2 omhandlede rapport ledsage af et forslag til Europa-Parlamentet og til Rådet om, at ændre, ophæve, forlænge eller erstatte de i artikel 28a fastsatte undtagelser, der er i overensstemmelse med Unionens forpligtelse for 2030 til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien med henblik på at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats.

Artikel 28c

Bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation med henblik på den globale markedsbaserede foranstaltning

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende den fornødne overvågning, rapportering og verifikation af emissioner med henblik på gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning på alle ruter, der er omfattet heraf. Disse delegerede retsakter skal bygge på de relevante instrumenter vedtaget i ICAO, undgå enhver form for konkurrenceforvridning, være i overensstemmelse med de principper, der er omhandlet i de i artikel 14, stk. 1, nævnte retsakter, og sikre, at de indsendte emissionsrapporter verificeres efter verifikationsprincipperne og -kriterierne fastlagt i artikel 15.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis Kommissionen på grundlag af de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, kan bevise, at kvotemarkedet ikke fungerer tilfredsstillende, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport kan i givet fald ledsages af forslag, der har til formål at forbedre kvotemarkedets gennemsigthed, og som er rettet mod foranstaltninger, der kan forbedre kvotemarkedets funktion.

Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssige store prisudsving

1. Såfremt kvoteprisen i mere end seks på hinanden følgende måneder er mere end tre gange den gennemsnitlige pris for kvoter i løbet af de to foregående år på EU's kvotemarked, indkalder Kommissionen straks til et møde i det udvalg, der er oprettet ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Hvis den prisudvikling, der henvises til i stk. 1, ikke kan henføres til ændringer i de grundlæggende markeds kræfter, kan der under hensyntagen til omfanget af prisudvikling vedtages en af nedenstående foranstaltninger:

a) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere dele af den mængde, der skal auktioneres, tidligere

b) en foranstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at auktionere op til 25 % af de resterende kvoter i reserven for nytilkomne.

Disse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 23, stk. 4.

3. Foranstaltningerne tager videst muligt hensyn til de rapporter, som Kommissionen har fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 29, samt til enhver anden relevant oplysning fra medlemsstaterne.

4. Reglerne for anvendelsen af disse bestemmelser fastsættes i de retsakter, der henvises til i artikel 10, stk. 4.

Artikel 30

Revision i lyset af gennemførelsen af Parisaftalen samt udviklingen af kulstofmarkeder i andre større økonomier

1. Dette direktiv skal tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede målsætninger i Parisaftalen.

2. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for risiko for kulstoflækage som omhandlet i artikel 10a og 10b, skal endvidere tages op til revision i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I denne forbindelse skal Kommissionen også overveje, om foranstaltninger til kompensation af indirekte omkostninger bør harmoniseres yderligere.

3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forhold til den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. Kommissionen kan, hvor det er relevant, fremsætte forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om at ændre direktivet.

4. Inden den 1. januar 2020 forelægger Kommissionen en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om, hvorledes disse virkninger bedst kan imødegås.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, samt anlæg, der udelukkende anvender biomasse, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.
3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i EU ETS, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industrioovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW og enheder, der udelukkende anvender biomasse, indgår ikke i denne beregning. »Enheder, der udelukkende anvender biomasse« omfatter enheder, der kun anvender fossile brændstoffer under opstart og nedlukning.
4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i EU ETS.
5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.
6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Raffinering af mineralolie	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af råjern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid

Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid
Produktion af primær aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagger med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter, hvor fyringsanlægget har en total nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, og hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og di-nitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og di-nitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og di-nitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidering, hvor produktionskapaciteten er større end 25 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid

Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Luftfart Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse. Denne aktivitet omfatter ikke: a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 30 000 sæder pr. år, og j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: — i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller — foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. Flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette punkt, og _	Kuldioxid

k) fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2030 flyvninger, som, hvis det ikke var for dette litra, ville falde under denne aktivitet, og som udføres af en ikke-kommerciel luftfartsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 1 000 ton pr. år.	
---	--

*BILAG II***DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30**Kuldioxid (CO₂)Methan (CH₄)Nitrogenoxid (N₂O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF₆).*BILAG IIa*

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Unionen, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %
Spanien	13 %
Kroatien	26 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %

BILAG IIb

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN INDTIL DEN 31. DECEMBER 2030

	Andel af moderniseringsfonden
Bulgarien	5,84 %
Den Tjekkiske Republik	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Letland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumænien	11,98 %
Slovakiet	6,13 %

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

DEL A — Overvågning og rapportering af emissioner fra stationære anlæg

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Aktivitetsdata × emissionsfaktor × oxidationsfaktor

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter og vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 1.

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

- anlæggets navn
- anlæggets adresse, herunder postnummer og land
- arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og
- navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

- aktivitetsdata
- emissionsfaktorer
- oxidationsfaktorer
- samlede emissioner, og
- usikkerhed.

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

- samlede emissioner
- oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og
- usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

DEL B — Overvågning og rapportering af emissioner fra luftfartsaktiviteter

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger. Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Brændstofforbrug $\times$ emissionsfaktor

I brændstofforbruget indgår også brændstof til hjælpemotoren. Så vidt muligt anvendes det faktiske brændstofforbrug for hver flyvning, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

Mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til flyvningen – mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til den efterfølgende flyvning + brændstofpåfyldning til denne efterfølgende flyvning.

Foreligger der ikke data om det faktiske brændstofforbrug, anvendes en standardiseret metode med forskellige nøjagtighedsniveauer til skønsvise beregning af brændstofforbrugsdataene på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Der foretages en særskilt beregning for hver flyvning og for hvert brændstof.

Rapportering af emissioner

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin rapport i medfør af artikel 14, stk. 3:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

- luftfartøjsoperatørens navn
- den administrerende medlemsstat
- luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktsadresse i den administrerende medlemsstat
- registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapportperioden til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. For hver brændstoftype, for hvilken emissionerne beregnes:

- brændstofforbrug
- emissionsfaktor
- de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— aggregerede emissioner fra:

— alle flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som er afgang fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, og ankommet til en flyveplads, der er beliggende på samme medlemsstats område

— alle andre flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

— de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som

— er afgang fra hver medlemsstat, og

— ankommet til hver medlemsstat fra et tredjeland

— usikkerhed.

Overvågning af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Ved ansøgning om en tildeling af kvoter i overensstemmelse med artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2, beregnes omfanget af luftfartsaktiviteter i tonkilometer ved hjælp af følgende formel:

tonkilometer = flyvestrækning × nyttelast

hvor:

»flyvestrækning« er storcirkelafstanden mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus en yderligere fast faktor på 95 km, og

»nyttelast« er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.

Til beregning af nyttelasten gælder følgende:

— antallet af passagerer er antallet af personer om bord, bortset fra besætningsmedlemmerne

— en luftfartøjsoperatør kan vælge at anvende enten den faktiske masse eller standardmassen for passagerer og indchecket bagage som angivet i masse- og balancedokumenterne for de pågældende flyvninger eller en fast værdi på 100 kg for hver passager og dennes indcheckede bagage.

Rapportering af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin ansøgning i medfør af artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

— luftfartøjsoperatørens navn

— den administrerende medlemsstat

— luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktsadresse i den administrerende medlemsstat

— registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der i det af ansøgningen omfattede år er anvendt til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for

- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. Tonkilometerdata:

- antal flyvninger pr. flyvepladspar
- antal passagerkilometer pr. flyvepladspar
- antal tonkilometer pr. flyvepladspar
- den valgte beregningsmetode for massen af passagerer og indchecket bagage
- samlet antal tonkilometer for alle flyvninger foretaget i rapportåret, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for.

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

DEL A — Verifikation af emissioner fra stationære anlæg

Generelle principper

- 1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.
- 2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger
 - b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og
 - d) hvis der anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.
- 3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:
 - a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data
 - b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og
 - c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.
- 4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.

5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlberegning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlberegning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og

c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

DEL B — Verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter

13) De generelle principper og metoder i dette bilag finder anvendelse ved verifikation af rapporter om emissioner fra flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I.

I den forbindelse gælder følgende:

- a) i punkt 3) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør, og i nævnte punkts litra c) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til det luftfartøj, der er anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- b) i punkt 5) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til luftfartøjsoperatøren
- c) i punkt 6) læses henvisningen til de aktiviteter, der udføres i anlægget, som en henvisning til de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter, der er udført af luftfartøjsoperatøren
- d) i punkt 7) læses henvisningen til anlægsområdet som en henvisning til de områder, luftfartøjsoperatøren har anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- e) i punkt 8) og 9) læses henvisningerne til anlæggets emissionskilder som en henvisning til det luftfartøj, luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, og
- f) i punkt 10) og 12) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør.

Yderligere bestemmelser om verifikation af luftfartsemissionsrapporter

14) Verifikator sikrer sig navnlig følgende:

- a) at alle flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, er medtaget. I denne forbindelse anvender verifikator data fra fartplaner og andre data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om
- b) at der er generel sammenhæng mellem dataene om det samlede brændstofforbrug og dataene om brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, der udfører luftfartsaktiviteten.

Yderligere bestemmelser om verifikation af tonkilometerdata indgivet ved anvendelse af artikel 3e og 3f

15) De i dette bilag anførte generelle principper for og metoder til verifikation af emissionsrapporter efter artikel 14, stk. 3, finder i givet fald tilsvarende anvendelse på verifikation af luftfartstonkilometerdata.

16) Verifikator sikrer sig navnlig, at kun faktisk foretagne flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, som luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, er medtaget i den pågældende operatørs ansøgning efter artikel 3e, stk. 1, og artikel 3f, stk. 2. I denne forbindelse anvender verifikator data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om. Herudover sikrer verifikator sig, at nyttelasten som rapporteret af operatøren svarer til de optegnelser over nyttelast, som luftfartøjsoperatøren fører af sikkerhedsgrunde.

-
- ¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
 - ²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).
 - ³⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).
 - ⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).
 - ⁵⁾ Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier for og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter vedrørende miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂ og demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi under systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).
 - ⁶⁾ Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 (EUT L 308 af 29.10.2014, s. 114).
 - ⁷⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
 - ⁸⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.
 - ⁹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.
 - ¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).
 - ¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
 - ¹²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
 - ^{*1)} EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
 - ¹³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenklede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).